

bringes ned til den nuværende Højde. Jeg har nu talt om, at der kunde spares noget ogsaa paa Budgettet med Hensyn til Tjenestetiden. Jeg skal ikke nævne de forskellige Beløb, jeg mener kunde spares. Men jeg tror, der er et andet Punkt, hvor der ogsaa kunde foretages Besparelser, uden at man kunde sige, det gik ud over Forsvarligheden. Der er allerede foreslaaet en Del Nedsættelser, særlig med Hensyn til Anskaffelse af Søkrigsmateriel, i det hele med Hensyn til Flaaden. Det blev udtalt af den ærede Ordfører, og det er nu min Tro, at man i Virkeligheden her kunde foretage saadanne Besparelser, at man saa nogenlunde kunde komme ned til de nuværende Udgifter. Det er særlig paa dette Punkt, vi have de forøgede Udgifter, og det er ogsaa muligt, at her ere de fleste Ting at rette. Men naar vi se hen til det Flaadeprogram, der her bliver opstillet, ere vi temmelig sikkert klare over, at den Flaade i Virkeligheden ikke nogensinde kan blive andet end en Politivagt. Optage en virkelig Kamp med de store Kampeenheder, der koste op mod 30—40 Mill. Kr., kunne de 4 Kystforsvars-Skibe sammen med nogle Torpedobaade naturligvis aldrig nogen Sinde. Jeg mener, at de kunne forhale Tiden for en Fjendes Landgang; det er klart, ellers var det overhovedet ikke nødvendigt at have noget som helst Forsvar til Søs. Men jeg tror, der kan indføres Besparelser her, thi en virksom Kamp kan denne Flaade ikke optage med nogen fremmed Flaade. Det er for Resten ogsaa ret karakteristisk — saaledes er i alt Fald min Erfaring —, at ude omkring paa de forskellige Møder, hvor der har været sagskyndige til Stede, har det vist sig, at disse i Virkeligheden ikke have regnet med den Flaade, som vi her stille paa Benene, idet de gaa ud fra, at naar det endelig lyster en Stormagt, er der ikke det mindste i Vejen for, at den kan landsætte Tropper, hvor den vil, paa vore Kyster, uden at denne Flaade i Virkeligheden kan gøre Modstand. Det forekommer mig, at naar man ofrer de mange Millioner, der er Tale om, maatte man kunne forlange, at Flaaden, om den end ikke fuldstændig kan stoppe Fjenden, dog i hvert Fald skal kunne forhale den Tid, der medgaar til at landsætte Tropperne. Men det tror jeg vilde være muligt, selv om man ogsaa foretog yderligere Besparelser ud over dem, der foreslaas af Flertallet i Udvalget.

Naar man nu ser paa de Forhandlinger, der her ere førte, og i det hele læg-

ger Mærke til Stemningen ude omkring i Landet, forekommer det mig, at man ikke behøver at være nogen stor Spaamand for at udtale, at intet af disse Forslag vil blive vedtaget uden betydelige Ændringer. Jeg for mit Vedkommende mener heller ikke, at noget af dem bør vedtages uden forskellige Ændringer, og det er jo ogsaa fra forskellig Side antydnet, at der ikke her er Tale om nogen endelig Behandling.

Det var i og for sig beklageligt, at Forsvarskommissionen efter de mange Aars Arbejde ikke naaede til Enighed om det Militærvæsen, vi skulle have her i vort Land, skønt man vel paa Forhaand ikke kunde vente noget saadant. Men det er dog i Virkeligheden meget mere et udenrigspolitisk end et indenrigspolitisk Spørgsmaal, og med Hensyn til rent udenrigspolitiske Spørgsmaal have vi i de fleste Tilfælde ret let ved at blive enige. Her er Enigheden ikke opnaaet til Trods for de mange Aars Arbejde i Forsvarskommissionen, og vi kunne temmelig sikkert gaa ud fra, at selv om den ogsaa havde siddet i 6 Aar til, var der ikke kommet Enighed til Veje. For at det skulde være opnaaet, tror jeg, man skulde have baaret sig ad, saaledes som det gaar til, naar de fornemme Kardinaler samles i Vatikanet i Rom for at udpege en afdød Paves Efterfølger. Naar de ere komne ind i de Værelser, hvor Forhandlingen skal foregaa, blive de forskellige Døre og Vinduer murede til, saaledes at der kun er et Hul oppe i Taget, hvorigennem de kunne give Signal, naar de endelig ere færdige med deres Overvejelser. Hvis man, efter at Forsvarskommissionen havde siddet i adskillige Aar, havde lukket den inde i et Par Værelser og sagt til den: Nu have I værdsaaartig at blive færdige med eders Overvejelser og komme med en enstemmig Indstilling, saa er jeg ikke i mindste Tvivl om, at baade det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og den højtærede Landbrugsminister osv. i Virkeligheden var blevne enige. Det er kun et Tankeeksperiment, men naar de fire forskellige politiske Partier, altsaa Højre, Socialdemokraterne, det radikale Venstre og Regeringspartierne, skulde blive enige, var det Forslag naturlig kommet til at se saaledes ud: Regeringspartierne havde faaet deres Villie med Hensyn til en større Udskrivning end den, der nu er Tale om; til Gengæld havde det radikale Venstre faaet sin Villie med Hensyn til Flaadespørgsmaalet, saaledes at man havde opnaaet en Bespa-